

Vreau să plec!

Nicu Hăloiu

Vreau să plec!

...

Cu fiecare zi,
E parcă mai aproape
Acea ultimă zi
Când să mă-ngroape!

...

Să adorm aici, aștept
Iar dincolo, m-așteaptă,
Să trec prin acea poartă
Omul-Cel-Drept,
Să mă deștept!

...

Și voi pleca, da, voi pleca
Departa, departa
Spre uriașii
Ce-mi calcă pașii
Ca să mă poarte,
În lumea mea!

...

Numai aici lăsa-voi umbre
Și urme pe drum
Să se preumbe
Atunci și acum,
Să mă vorbească,
Să-și amintească
De mine, postum!

...

Eu sunt un eșec,
Mai degrabă rateu
De Dumnezeu
Și vreau să plec!

...

Să nu mă opriți,
Să mă priviți,
Ca pe visătorul nărod
Plin de frunze
Țesute pe pânze
Dar fără de rod!

....

Când El flămânzea,
Eram în drum
Eram înfrunzit,

Și L-am păcălit
Că eram gol,
Neroditor,
Iar El, supărat,
M-a blestemat,
De m-am uscat!

...
Unde să-ascund,
Lipsa-mi de rod,
Din fața Lui rămas flămând?!

...
Cântați-mi prohod,
Că blestemat,
Eu sunt uscat,
Sunt un eșec,
Mai degrabă rateu
De Dumnezeu
Și vreau să plec!